

நமது

நமதூலாடு |

www.namathueelanadu.com

குறல் 01 மலர் 13

ஜூலை 2021

மின்னஞ்சல்: contact@namathueelanadu.com

இணையம்: www.namathueelanadu.com

Simply Scan the QR code
Your Phone Camera

Download the
NamathuEelanadu app

“மாண்பாள மக்கள் சக்தி எமக்கு ரின்னால் இருக்கும் வகை, எந்தப் புதிய சவாக்கையும் நாம் சந்திக்கத் தயார்”

-தமிழீழ தேசியத் தலைவர் மேதகு வே. பிரபாகரன்

மின்னிதழிற்கு

அகவை

1

பயனம் தொடரும்

பூகோள மாற்றத்திற் கேற்ப அனைத்தும் தன்னை மாற்றிக்கொண்டாலே அதன் பயணம் உயிர்ப்போடு தொடரும் என்பது நிதர்சனம். தமிழ் மக்களின் உரிமைக் குரலாக தமிழ் உணர்வின் வழி நின்று நீதியோடு குரலெழுப்பி தனித்துவத்தோடு பயணிக்கும் நமது ஈழநாடும் நவீன உலகின் மாற்றத்தினை தன் இனத்தின் பயனுக்காக உள்வாங்க பின் நின்றதில்லை.

அந்தவகையில் டஜிட்டல் உலகின் தேவைக் கேற்றப் புதிய மக்களின் உரிமைக் குரலை மின்னிதழ் பத்திரிகை ஊடாக உலகெங்கும் கொண்டு செல்ல ஆரம்பித்த நமது ஈழநாடு மின்னிதழ், இன்று இரண்டாவது ஆண்டில் பெரு மசிழ்வோடு கால் பதிக்கின்றது.

நீண்ட இடைவெளியின் பின்னர் பத்தி
ரிகை வடிவில் டியிட்டல் உலகில் காலடி
எடுத்து வைத்த இக் கண்ணி மின்னிதழிற்கு
பின்னிரு மாதங்கள் கரம் கோர்த்து பேராத
ரவு தந்த உலகெங்கும் வாழும் தமிழ் பேசும்
எம் வாசகர்கள் விளம்பரதாரர்கள் மற்றும்
நலன் விரும்பிகள் அனைவருக்கும் நமது
ஸழநாட்டின் உளம் கனிந்த நன்றிகள்.

தமிழ்களின் உரிமைக் குரலாக கடந்த 2002 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் முதலாம் திகதி முதன் முதலாக யாழ்ப்பாணத்தில் தினசரி பத்திரிகையாக வெளிவந்த நமது ஈழநாடு யாருக்கும் அடிபணியாத துணிச்சலுடன், பத்திரிகை தர்மத்தை பின்பற்றி, நடுநிலையுடன் தகவல்களையும் கருத்துக்களையும் வழங்கி, தமிழ்மீ மக்களின் உரிமைக் குரலாக ஓங்கி ஓலித்தது.

மக்களை விழித்தேழு வைத்த இந்த ஊடகசேவையால் ஆடிப்போன இலங்கை அரசு, தனது இரும்புக்கரத்தை நமது ஈழநாடு பத்திரிகை மீதும் பிரயோகித்தது. 2005 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 15 அன்று நாவலர் வீதியில் அமைந்திருந்த நமது ஈழநாடு பத்திரிகை அலுவலகத்தை அத்துமீறி சோதனை நடத்திய இராணுவம், நமது ஊழியர்களை அச்சுறுத்தி, உடமைகளை தீவைத்தும் கொழுத்தினர்.

இவற்றையும் மீறி பத்திரிகை இயங்கிய போது, நமது ஈழநாட்டிற்கு பகுதினேர பணியாளராக செயற்பட்ட, இளம் ஊடக வியலாளர்களான செல்வராஜா ரஜிவர்மன் (ஏப்பிரல் 2007) மற்றும் சுகாதேவன்டிலக்சன் (ஐகஸ்ட் 2007) ஆகியோரும் சுட்டு கொல் விப்பட்டனர்.

இவ்வாறு தொடர்ந்த அடக்குமுறை

களால், எஞ்சிய பணியாளர்களை பாதுகாக்கும் நோக்குடன் பத்திரிகை அலுவலகம் மூடப்படவேண்டியகட்டாயத்தினுள்ளளப்பட்டது.

எனினும் தனது உரிமைக் குரலை எவ்ராலும் மௌனிக்க செய்துவிட முடியாது என்ற கர்வத்துடன் மீண்டும் இணையவழியில் தனது சேவையை தொடர்ந்தது நமது ஈழநாடு.

இத்தனை தியாகங்களை கடந்த வந்த இந்த பத்திரிகையின் சேவை எந்த நிலையிலும் தளராது தொடரப்போன்றும் என்றாலும்பத்தில், டியிட்டல் உலகின் தேவைக்கேற்ப தன்னையும் மாற்றிக்கொண்டு கடந்த ஆண்டு யூலை மாதம் நமது ஈழநாடு மின்னிதழ் பத்திரிகையாக மற்றுமொரு பரினாமம் வளர்ச்சியில் காலடி எடுத்து வைத்தது.

சர்வமை தலைவர்களின் ஆசிகளுடன் முத்தபத்திரிகையாளர்கள், ஊடக ஆசாங்கள், அரசியல் வாதிகள் மற்றும் நலன் விரும்பி களின் வாழ்த்துக்களுடனும் முதலாவது மின்னதழி இணையவழி பத்திரிகை வெளி வந்து தொடர்ந்து மாதம் ஒரு முறை உங்களுடன் உறவாடி வருகின்றது.

தனித்துவமான ஆக்கங்களை தாங்கி வாசகர்களின் விருப்புக்களை உள்வாங்கி தமிழ் மக்களின் குரலாக ஒலிப்பதாலேயே வாசகர் மனங்களின் நமது ஈழ நாட்டிற்கு தனியிடம் உள்ளது. அந்தவகையில் எமது மின்னிதழுக்கான தனித்துவமான ஆக்கங்களை எழுதும் அத்தனை முத்தாளர்களுக்கும்பக்க வடிவமைப்பாளர்களுக்கும் நன்றி கலந்த பாராட்டுக்களை தெரிவித்துக்கொள்கிறது நாகூ சுமாடு அசிரியர் பி. ம்.

நெடு அழைந்து ஆசரமரபடம்.
கொரோனாவின் தாண்டவம் எல்லாத்
துறைகளையும் ஸ்தம்பிக்கவைத்த போதிலும்
எமது மின்னிதழ் பத்திரிகை மாதம் தோறும்
வாசகர்களை சந்திக்க பேராதரவு வழங்கிய
விளம்பரதார்கள் பணியாளர்கள் மற்றும்
ஆதரவாளர்கள் அனைவருக்கும் நன்றிகளை
உண்டிருக்கின்றோம்.

சமரப்பக்கண்ணாம்.
ஈற்றில் பன்னிரு மாதங்கள் பேராதரவு
தந்த உங்கள் அனைவரையும் நன்றியுடன்
நினைவில் கொண்டு உங்களின் கரம்
எங்களுடன் கூடவே தொடர்ந்தும் இருக்கும்
என்ற நம்பிக்கையுடன் 2 ஆவது
ஆண்டிலும் கால் பதிப்பது பேராளந்தமே!

தீபசெல்வன்

ஸமூத் தமிழர்களுக்கு எதிரான இனவழிப்பு என்பது 1983 ஜூலைப் படுகொலைக்கு முன்னரும் பின்னருமாக விரிகிறது. 1958இல் முதல் இனவழிப்பு தொடர்ச்சிய நிலையில், 83 ஜூலை இனவழிப்பை இனக்கலவரம் என்று ஊட்கள்களும் அரசியல்வாதிகளும் அழைக்கின்றனர். உண்மையில் அது கலவரமல்ல. அது இனப்படுகொலை. மிகத் திட்டமிட்ட ரீதியில் ஸமூத் தமிழ் இனத்திற்கு எதிராக நடத்தப்பட்ட பாரிய அளவிலான இனப்படுகொலையாகவே அமைந்திருக்கிறது. இதுவே தமிழ்மீது விடுதலைப் போராட்டத்தின் பாதையை தெளிவாக வரைய வேண்டிய நிலைக்கும் ஈழத் தமிழினத்தை தள்ளிற்று எனலாம்.

கறுப்பு ஜுலை நடைபெற்று 38 வருடங்கள் நிறைவடைகின்றன. அக்காலகட்டத்தில் மாத்திரமின்றி அதற்குப் பிந்தைய கால ஈழ மக்களாலும் மறுக்க முடியாத ஒரு வடுவாக நெருஞ்சில் காயாத இரத்தமாக அவ் இனவழிப்பு ஞாபகங்கள் படிந்துள்ளன. உரிமையை மறுக்க இன்தை அழிப்பதை சிங்கள தேசம், கையில் ஆயுதமாக எடுத்த போதே தமிழர்கள் தனிநாடு கோரிப் போராட்ட தொடங்கினர் என்பதற்கு கறுப்பு ஜுலை சாட்சி.

இலங்கைத்தீவு வெடித்து இரண்டு நிலங்கள் என்ற

விடுதலைப் புலிகள் மேற்க கொண்ட இந்தத் தாக்குதலை அடுத்து கொல்லப்பட்ட இராணுவத்தினரின் சடலங்கள் கொழும்பிற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டன. இராணுவத்திற்கும் - புலிகளுக்கும் இடையில் நடந்த போரில் இறந்த இராணுவத்தை வைத்து, தமிழர்கள் சிங்களவர்களை கொன்று விட்டார்கள் என்று செய்திகளை அரசு தரப்பினர் பரப்ப, அதனால் கொதித் தெழுந்த சிங்களாக காட்டையர்கள் கொழும்பில் தமிழர்கள் வாழுந்த இடங்கள் எங்கும் தேடித் தேடி அழிக்கத் தொடங்கினார்கள். கொழும்பு நகரமே ஈழத் தமிழர்களின் இரத்தத்தில் நனைந்தது.

கொழும்பில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களுக்கு எதிர்பாராத வகையில் இந்த வன்முறை மேற்கொள்ளப்பட்டது. கொழும்பு நகரில் வேரோடுயிருந்த அவர்களின் வாழ்க்கை பலமாகவும் செழிப்பாகவும் இருந்தது. தமிழர்களோடு தமிழர்களிடமிருந்த வர்த்தக நிறுவனங்களும் வீடுகளும் இலகுகு வைக்கப்பட்டன. தமிழர்கள் தெருத் தெருவாக பிடித்து வெட்டியும் அடித்தும் கொல்லப்பட்டார்கள். தமிழர்களின் வீடுகளைத் தேடிச் சென்று காட்டையர்கள் படு-கொலைகளை நிகழ்த்தினார்கள். இதுதான் தருணம் என்று வர்த்தக நிலையங்களை அடித்து நொருக்கி ஏற்ததார்கள். வன்முறைத் தாக்குதல்களில் தமிழர்களின் சொத்துக்களையும் துறையாடினார்கள். கொழும்பில் உயிரைக் காக்க தமிழர்கள்

இதிட்டமிட்டபடி நடத்தப்பட்டது என்பதே உண்மை. இது ஒரு அரசியல் படுகொலையாகவே நடந்திருக்கிறது. சிங்கள ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராக ஈழப் போராட்டம் மலர்ந்திருந்த அந்த நாட்களில் போராட்டத்தை முடக்கவே இந்தப்படுகொலை அப்போதைய அரசால் மிகத் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டது. சுகந்தரி இலங்கை எனக் கூறப்பட்ட காலத்தின் பின்னர் தமிழர்களின் அரசியலை முடக்கவும் இலங்கைத் தீவிலிருந்து தமிழர்களைத் துடைக்கவும் இத்தகைய வன்முறைத் தாக்குதல்கள் முன்னதாகவே தொடங்கிவிட்டன. அதன் உச்ச கட்டமாக கறுப்பு ஜுலை அரங்கேற்றியது.

1983 ஜூலை இனப்படுகொலை நடந்து இன்று முப்பத்தெட்டு வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. இன்று வரையில் தமிழ் இனத்தை அழிப்பது தொடர்பில் இலங்கையை ஆண்ட எந்தவொரு சிங்கள அரசுக்கும் குற்ற உணர்வு வரவில்லை. மாறாக தொடர்ந்தும் ஒவ்வொரு அரசுகளும் இனப்படுகொலைகளையே ஒன்றை ஒன்று விருஷி மேற்கொள்கிறது. முப்பத்தெட்டு வருடங்களாக இல்லாத நல்லினக்கமும் புரிதலும் இனி எப்போது ஏற்படும்? இன்னமும் ஈழத் தமிழர்கள் அழித்தொழிக்கப்பட வேண்டியவர்களாகவும் எந்த ஒரு உரிமையுமற்றவர்களாகவே ஒடுக்கப்படுகின்றனர். முப்பத்தெட்டு வருடங்களாக

தீபசெலவன்

தேசங்கவாக உள்ளன என்ற உண்மையை உணர்த்தியது கறுப்பு ஜுலை. சிங்கவர்களுடன் தமிழர்கள் ஒரு பொழுதும் சேர்ந்து வாழ முடியாது என்கிற அனுபவக் கொடுமை நிகழ்ந்தது. கறுப்பு ஜுலையின் சாட்சியங்கள் இன்றும் நமக்கு மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கறுப்பு ஜுலைக் காலத்தில் குழந்தைகளாயும் கருவற்றும் இருந்தவர்கள் இன்றும் நமது மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தமிழரும் தனக்கு புத்தி ஏற்படுகிற காலத்தில் தனது இன்றை குறித்து அறியத் தொடங்கும் காலத்தில் கறுப்பு ஜுலையைத்தான் முதலில் படிக்கின்றனர்.

1983 ஜூலை 23 ஆம் திகதி தமிழ்மீடுதலைப் புலிகள் திருநெல்வேலிப் பகுதியில் இலங்கை இராணுவத்தை இலக்கு வைத்துத் தாக்குதல் ஒன்றை நடத்தியிருந்தார்கள். விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனோடு வெப்ப.கேணல் கிட்டு, வெப்ப.கேணல் விக்டர், வெப்ப.கேணல் பொன்னம்மான், வெப்ப.கேணல் அப்பையா, வெப்பினன் செல்லக்கிளி அம்மான், மேஜர் கணேஸ் உட்பட்ட போராளிகள் தாக்குதலில் ஈடுபட்டார்கள். இலங்கை இராணுவத்தினருக்கு எதிராக சிறிய அளவிலான தாக்குதல்களை நடத்தி வந்த புலிகள் முதன் முதலில் திருநெல்வேலியில் நடத்திய தாக்குதல் இராணுவத்தினருக்குப் பெரும் இழப்பைக் கொடுத்தது.

பலாலயில் இருந்து விடுதலைப் புலக்களை தாக்கும் திட்டத்துடன் வந்த இராணுவ அணியினரை இலக்கு வைத்து புலிகள் தாக்குதலை நடத்தினர். கண்ணிவெடித் தாக்குதலையும் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தையும் நடத்தி யிருந்தார்கள். இந்த தாக்குதல் சமரில் 13 இலங்கை இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டார்கள். இராணு வத்தினருக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையிலான இந்தத் தாக்குதலில் விடுதலைப் புலிகளின் முத்த உறுப்பினரான செல்லக்கிளி அம்மான் கொல்லப் பட்டிருந்தார்.

அலெந்தார்கள்.

மத நிறுவனங்களிலும் பாடசாலைகளிலும் உயிரை காக்க தஞ்சமைடைய தமிழர்கள் ஓடினார்கள். சிங்களக் காடையர்களோ தமிழர்களை விரட்டி விரட்டி வொட்டிக் கொண்றார்கள். வயது முதிர்ந்தவர்கள் முதல் அணைவரும் இரக்கமற்ற முறையில் துண்புறுத்தி கொல்லப்பட்டார்கள். சிங்களக் காடையர்களுடன் புத்த பிக்குக்களும் பொல்லுத்தடிகளுடனும் வாட்களுடனும் தமிழர்களைத் தேடித் தேடிக் கொல்ல அலைந்தார்கள். சுற்றிச் சுற்றி நடத்தப்பட்ட இந்தப் படுகாலை ஈழத் தமிழர்களை உலுப்பிப் போட்டது. தமிழ் இனத்தில் பெரும் காயத்தை கீரியது.

இந்த வன்முறை நாட்களில் இலங்கை முழுவதும் வன்முறைகள் நடத்தப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்தில் விடுதலைப் புலிகள் தாக்குதல் நடத்தியதை அடுத்து ஜி/லை 24 மற்றும் 25 ஆம் நாட்களில் இராணுவத்தினரால் படுகொலைகள் நடத்தப்பட்டன. திருநெல்வேலிப் பகுதியில் 51 தமிழர்கள் புலிகள் என்ற பேரில் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். இதைப்போலவே வெலிக்கடைச் சிறைச்சாலையிலும் தமிழ் அரசியல் கைத்திகள் கொல்லப்பட்டார்கள். 53 தமிழ் அரசியல் கைத்திகள் சுக சிங்களக் கைத்திகளால் துன்புறுத்திப் படு கொலை செய்யப்பட்டார்கள். ஜி/லை 25 அன்று 33 கைத்திகளும் ஜி/லை 28 அன்று 18 கைத்திகளும் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். இந்தப் படுகொலையின் பொழுதே குட்டிமணி, தங்கத்துரை, ஜெகங் முதலிய போராளிகளும் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். சிறைச்சாலையும் தமிழ்

போராளிகளின் இரத்தத்தில் நனைந்தது.

இந்த இனப்படுகொலையாவும் மிகவும் திட்டமிட்டே மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் இனத்தை அழித்தொழிக்கவும் இலங்கைத்தலிலிருந்து துடைத் தெறியவும் ஈழத் தமிழர்களின் அரசியலை முடக்கவும் இந்தப்படுகொலை

அடக்கி ஒடுக்கி அழிக்கும் ஒரு தறப்போடு இணைந்து வாழச் சொல்வது என்பது இனப்படுகொலைகளினால் அழிந்து போகச் சொல்வதே.

இவை எல்லாமே இணைந்த தேசுக்தில் சிங்கள தேசம் மூன்றாவது மக்களுக்கு உரிமைகளைப் பகிரவும் சமமாக நடத்தவும் மறுத்திருக்கும் குழநிலையை மாத்திரம் உணர்த்தவில்லை. சிங்கள தேசம் இந்தப் படுகொலைகள் யாவற்றையும் நிறுத்தத் தயாரில்லை என்பதையும் தமிழ் மக்களை ஒழித்தே தீருவோம் என்பதில் கொண்டிருக்கும் தீவிரத்தையுமே நமக்கு உணர்த்துகின்றன. இவ்வளவு படுகொலைகளையும் செய்தவர்கள் இன்னமும் ஒடுக்கி அழிக்க மூர்க்கத்தோடு இருக்கும்போது ஒடுக்கப்படும் ஒரு இனம் இதையெல்லாம் எவ்வாறு மன்னிப்பது? ஒடுக்கி அழிக்கப்படும் தரப்பு நல்லினக்கத்திற்கு தயாரில்லை என்றபோது நல்லினக்கம் என்பதே இன அழிப்பு எனும்போது இழந்த தேசத்தை மீள நிறுவி வாழ்வதே ஒரு இனத்திற்கு பாதுகாப்பானது.

இலங்கைக் தீவில் தமிழ் இனத்திற்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட கறுப்பு ஜமலை படுகொலை நிகழ்வும் அதற்கு முன்னரான நிகழ்வுகளும் தெற்கிலிருந்த தமிழர்களை வடக்கு சிழுக்கு நோக்கி செல்லத் தூண்டியது. அவர்கள் சிங்களப்பகுதிகளை விட்டு தமிழர் பகுதிகளுக்கு வந்தார்கள். இலங்கைத்தீவு இரண்டாக உடைந்தது. மலையகத் தமிழர்களில் கணிசமானவர்களும் வடக்குக் கிழக்கை வந்தடைந்தார்கள். எனினும் தமிழர்களுக்கு அவர்களது நிலம் தேவை என்பதையும் உரிமை தேவை என்பதையும் விடுதலை வேண்டும் என்பதையும் கறுப்பு ஜமலையினால் ஏற்பட்ட துயரம் வளிமையாக வரைந்திருக்கிறது. இத்தனை ஆண்டுகள் கடந்தென்ன என்றும் ஈழத் தமிழ் இனத்தின் நெஞ்சில் காயாத இரத்தமாக கறுப்பு ஜமலையும் வளித்துக் கொண்டுதானிருக்கிறது.

குல் 02 மலர் 13 ஜைலை 2021 மின்னஞ்சல்: contact@namathueelanadu.com

நீதியில்லா 83 கலவரமும் நீங்ம் இனப்படுகொலையும்

1983ஆம் ஆண்டு ஜைலை 23ஆம் திதி திருநெல்வேலியில் தமிழ் விடுதலைப்புவிகள் நடத்திய தாக்குதலில் மரணித்த 13 சிறிலங்கா படையினரின் உடலங்களை பொராளைக்கு வரவழைத்து திட்டமிட்ட இன அழிப்பு நிகழ்ச்சி நிரலில் கட்டமைக்கப்பட்ட உக்கிரத்தினை அரங்கேற்றினார் அப்போதைய ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜயவர்த்தன்.

சுமார் இரண்டு வாரமாக, கொழும்பு வாழ் தமிழர்கள் பட்டப்பகலிலிலும், நடு நிசியிலும் துண்டு துண்டுகளாக வெட்டிக் கொலைசெய்யப்பட்டனர். ஸிரிக்கமின்றி தார் பீப்பாய்களிலும், ஏரியும் நெருப்பிலும் துடிக்கத்துடிக்கப் போடப்பட்டார்கள். கைக்குழந்தைகள் முதல் தள்ளாடும் வயதானவர்கள் வரையில் எந்தவொரு வேறுபாடும் காட்டப்பட்டிருக்கவில்லை.

சுமார் இரண்டு வாரமாக நடைபெற்ற சிங்களப் பேரினவாதத்தின் திட்டமிட்ட காட்டுமிராண்டித்தனத்தினால் பிழைத்துக்கொண்டவர்கள் உடுத்த உடையுடன் கப்பல் ஏற்னார்கள். எஞ்சியோர் மாண்டார்கள். இந்த மிலேச்சதனம் நடைபெற்று தற்போது 38 ஆண்டுகள் முழுமையாக நிறைவடைந்திருக்கின்றன.

இந்த கோரத்திற்கு காரணமாக இருந்த ஜக்கிய தேசியக் கட்சியும் இப்போது செய்த பாவத்தினை அனுபவிக்கின்றது. ‘அறம்’ வலியது என்பதை அக்கட்சி இனியாவது உணர்ந்து கொண்டு ஆக்குறைற்று பொதுப்படையில் இந்த சம்பவத்திற்கு இனியாவது மன்னிப்புக்கோருமா என்றால் அது கேள்விக்குறி தான்.

அதேநேரம், தற்போது ஆட்சியில் உள்ளவர்களும் மற்றுமாரு கறுப்பு ஜி/லையை முன்னெடுப்பதற்கு பின்னிற்கின்றார்கள் என்று கூறுவதற்கில்லை. சில நேரம், இம்முறை தமிழர்களுக்கு பதிலாக முஸ்லிம்கள் வேட்டையாடப்படலாம். ஆனால் இலக்கு ஒன்று தான்.

அதாவது, இலங்கை நாட்டில் சிறுபான்மை இனங்களை துடைத்துவிடு என்பது தான் ஒட்டுமொத்தமான இலக்காக உள்ளது என்பதை அண்மைய காலச் சம்பவங்கள் புடம்போட்டுக் காட்டியுள்ளன. குறிப்பாக ஜனநாயக போராட்டங்கள் மீதான பதிலாடுகள் அதனை மிகத்தெளிவாக காண்பிக்கின்றன.

இதுவொருபுறமிருக்க, முள்ளிவாய்க்காலில் நடைபெற்ற இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் மாபெரும் மனிதப் பேரவைத்திற்கு நாம் நீதிகோரிக்கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் 38ஆண்டுகள் கழிந்துள்ள போது, தற்போது வரையில் கறுப்பு ஜைலை கலவரத்திற்கு பொறுப்பு கூறுபவர்கள் யாருமில்லை. அதேபோன்று அடிப்படை உரிமைகளில் மிக முக்கியமான உயிர் வாழும் உரிமையைக் கூட பறித்த அந்தக் கோரம் குறித்து விசாரணைகள் கூட முன்னெடுக்கப்பட்டதாக இல்லை.

இவ்விதமான போக்கில் உள்ள அரசங்கமும், எதிர்க்கட்சியும் இருக்கும் இந்த நாட்டில் ஒட்டுமொத்த அரசியல் கலாசாரம் மாற்றப்படாது எந்தவொரு சமூகமும் தனது அபிலாவைதைகளை வென்றெடுக்க முடியாது என்பதே யதார்த்தமாக உள்ளது.

ஆகவே, பேரினவாத, கடும்போக்கவாதம் நீடிக்கும் வரையில் 83 கலவரத்திற்கு மட்டுமல்ல, எந்தவொரு மனிதாபிமான மறுப் பிற்கும் சிறிலங்கா அரசாங்கத்திடமிருந்து நீதியை எதிர்பார்க்க முடியாது. இந்த புரிதலுடன் தமிழ் மக்களின் ஆணையைப் பெற்றுக்கொண்ட தரப்பினர் அதற்குரிய உபாயங்களை கூட்டினைந்து கண்டறிவதே பொருத்தமான நகர்வாக இருக்கும்.

கேடைவத்தீர் — கேடுகிறோம்

நீங்கள் நட மருங்களில்

பலைத் காலைவில்லை.

நீங்கள் நப்ரு நூரூக்களும்
உற்யாறுப் போமிடது.

உங்களைப் புணக்க இடமும்
உறுக்குலைவந்து போமிற்று.

ஆளாவும்

நீங்கள் விழும்பிய யஸர்களில்

அன்றும் வாசனை மஸர்கிறது.
உங்களைத் துழுவிய

காற்று இன்றும் இருங்கிறது.

சாசவந்து ஓடும் ஓடைகள்

உங்களையே நினைவுப்பீசு.

புங்கமிருப்பாதையில் பூந்த
நாளைகளிலேயும் உங்கள்
முகங்கள் நூரீகிறன.

களவிகள் குறிர் சொறியும் போதும்

கூல் அலைகள் நூரூக்களும் போதும்

சிலவுணர்ச்சுகளில் இனையிலேயும்
சிறுகளைக்கும் பூறுவைகளிலேயும்

நெடுவான் ஓளிரும் நிலையிலேயும்

ஏச்சுதிர் மினுக்குதிலேயும்

நீங்கள் எங்குநடவு பேசுகிறீர்கள்.

நூரூவிலை எக்கிப்பு நூரூக்குலை

யனாவிலை பிற்பந்து

நூரூவில் வாடும் அள்ளையை

எக்கீடும் முதியையை

காலூறும் போகாலூஸும்

காவலறு அவர்களுக்காக

உங்களை நூட்டிகிறோம்.

நீங்கள் துந்த உடை

நீங்கள் சுமந் கூந்தி

நீங்கள் நப்ரு நைபமில்

மெபோதும் உறுவங்களுள்ளடு.

அனை உங்கள் மிடுக்கை

தராக பாலைகள். அனை

நூரூவிலை புங்கக்கிள்ளுன.

மதுவுள்ளடு கெளிக்கிறன.

உங்களிடம் அந்தப்பழக்கங்களை

நாம் கௌர்ப்பியாம்.

நூரூவிலையும் உங்களையும்

நிலைக்கிறோம்.

ஒகாபம் கொப்பளிக்கிறது.

ஆளாவும் உங்களையே நூட்டிகிறோம்.

நூரூல் போர்ந்த வேறும்

- வதா கந்ததயா

**மறைந்த காட்டுகிள்ட் அஸ்விரின்
தீர்க்கதறிசன கருத்தோவிய தொகுப்புகளிலிருந்து...**

ச.பார்த்திபன்

"2020 ஒக்டோபர் மாதமே எனது தங்கை வேலைக்குச் சென்றார். இன்று வரை ஒருநாள்கூட அவர் வீட்டுக்கு வரவேயில்லை. அவரை சந்திக்கச் சென்றால்கூட அதற்கு அனுமதி வழங்கப்படுவதில்லை. இந்திலையில் திடீரென அம்மாவுக்கு தொலைபோசி அழைப்பொன்று வந்துள்ளது. எங்கள் தங்கை வைத்தியசாலையில் இருப்பதாக கூறப்பட்டுள்ளது. ஏரிகாயங்களுடன் அவர் வைத்தியசாலையில் சிகிச்சைப்பெற்று வருகின்றார். உடலில் 71 சதவீதம் ஏறிந்துவிட்டதாக வைத்தியர்கள் தெரிவித்தனர். தங்கைக்கு என்ன நடந்தது என தெரியவில்லை." என நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ரிஷாட் பதியுதீனின் வீட்டில் வேலை செய்த நிலையில் ஏரிகாயங்களுக்குள்ளாகி கொழும்பு தேசிய வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பலனின்றி உயிரிழந்த 16 வயது சிறுமியான இஷாவினியின் சகோதரர், இணையத்தளம் ஒன்றுக்கு (இஷாவினி உயிரிழப்பதற்கு முன்னதாக) தெரிவித்த கருத்து.

இன்று தனது ஹிஷாவினியை இழந்து தவிக்கிறது அவரது குடும்பம். குடும்ப வறுமையால் வீட்டு வேலைக்கு வந்த சிறுமி இன்று இந்த உலகத்தை விட்டே சென்றுவிட்டார். உடலில் 70 வீதம் ஏறிந்துவிட்டதாக வைத்தியர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். உடல் ஏறிந்த அந்த கணங்களில் அந்த பிஞ்சு உடல் எப்படி அதை தாங்கியிருக்கும்? ஓடி, விளையாடி, உண்டு மகிழ்ந்து, வாழ்வை அனுபவிக்க வேண்டிய வயதில், அடுடிப்படியில் தனது வாழ்க்கையை கழித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு இளம் மொட்டு இன்று கருகி சாம்பராகியுள்ளது. இந்த இழப்பிழக்கு யார் பொறுப்புக்கூறுவது? சிறுமியை வேலைக்கு அனுப்பி வைத்த பெற்றோரா? சிறுமியை தரகுப் பண்ணத்திற்காக வேலைக்கு அழைத்து வந்த தரகரையா? இவள் சிறுமி என்றும் பாராமல் அவரை வீட்டுப் பணிகளுக்காக அமர்த்திக்கொண்ட அந்த குடும்பத்தையா?

முன்னாள் அமைச்சர் ரிஷாட் பதியுதீனின் கொழும்பு - பொரளை, பெளத்தாலோக மாவத்தையில் உள்ள வீட்டில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருந்த சிறுமியான 16 வயது ஹிஷாவினி உயிரிழந்த செய்தி, கடந்த வாரத்தில் பல ஊடகங்களில் தலைப்புச் செய்தியாப் மாறிப்போனது. 16 வயதும் 8 மாதங்களுமான குறித்த சிறுமி, கடந்த ஜூலை 3ஆம் திகதி தீக்காயங்களுடன் கொழும்பு தேசிய வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பெற்று வந்த நிலையில் கடந்த 15ஆம் திகதி மரணமடைந்திருந்தார், குறித்த சிறுமி ஏன் தீக்காயங்களுக்கு உள்ளானார் என ஆராய்ந்தால், நுளம்புத்திரியை கொண்டு சென்றபோது தீப்பிடித்ததாகக் கூறப்படுகிறது. எனினும், சிறுமியின் மூத்த சகோதரர் சிறுமி பணியாற்றிய வீட்டிற்குச் சென்று பார்த்தபோது தீவிபத்து ஏற்பட்டமைக்கான அடையாளங்கள் எதுவும் இல்லையென பொலிஸாருக்குத் தெரிவித்துள்ளார்.

கடந்த ஒன்பது மாதங்களுக்கு முன்னர் (2020 ஒக்டோபர்) தரகர் ஒருவர் ஊடாக பணிப்பெண்ணாக இஷாவினி, ரிஷார்ட் பதியுதீனின் வீட்டிற்கு சென்றதாக உறவினர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். எவ்வாறெனினும் சிறுமி ஒவ்வொரு மாதமும் வீட்டிற்கு பணம் அனுப்பியுள்ளார் அத்துடன் அவ்வப்போது தனது குடும்ப உறுப்பினர்களுடன் தொலைபேசியில் பேசியில் பேசியுள்ளார். அன்மையில் குடும்பத்தினருடன் தொலைபேசியில் சிறுமியைப் போது வீட்டில் பணிபுரியும் வாகன சாரத்தியால் தான் தாக்கப்பட்டதாக சிறுமி தெரிவித்ததாக, குடும்ப உறுப்பினர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

JUSTICE FOR HISHALINI

“நகரங்களில் கருநும் தோட்டப்புற மொட்டுக்கள்”

சிறுமி தாக்கப்பட்டதாக தெரிவிக்கப்படும் விடயம், நுளம்புத்திரியால் தீவிபத்து ஏற்பட்டதாக தெரிவிக்கப்பட்ட விடயம், உடல் 70 வீதம் ஏறிந்துள்ளதாக வைத்தியர் தெரிவித்த விடயம் என இந்த முரணான மற்றும் அதிர்ச்சித்தரும் தகவல்கள், சிறுமிக்கு ஏதோ நடந்திருக்கின்றது என்பதை இலகுவாக ஊகிக்க வைக்கின்றது.

மலையகத்தில் இருந்து இவ்வாறு சிறுவர், சிறுமியர் கொழும்பு உள்ளிட்ட நகரங்களுக்கு வீடுகளுக்கும், கடைகளுக்கு வேலைக்குச் சென்று உயிரிழப்பது, தாக்கப்படுவது ஒன்றும் புதிய விடயமல்ல. கடந்த காலங்களிலும் இவ்வாறான சம்பவங்கள் அரங்கேறி இருக்கின்றன.

ஹட்டன் வெலிஓயாவைச் சேர்ந்த சிறுவன் அர்ச்சனன் லோகநாதன், பத்தனை - போகாவத்தையைச் சேர்ந்த புவனேஸ்வரன் விங்கேஸ்வரன், கெட்டபுலா கிருஷ்ணவேணி, மஸ்கெலியா - லக்ஷ்பான

- சென் அன்றாஸ் தோட்ட சிறுமியர்களான ஜீவராணி, சுமதி, ஹுல்கந்துர தோட்டத்தை

சேர்ந்த ராமையா குழுதிலி, தலவாக்கலை மிலடன் தோட்டத்தை சேர்ந்த ஆனந்தன் நந்தனி என சிறுவர்கள் வீட்டு வேலைக்கு சென்று மரணமடைந்த சம்வங்கள் ஏராளம். எனினும் இவர்கள் எப்படி? என்ன காரணத்திற்காக? எவ்வாறு? உயிரிழந்தார்கள் என்பது இன்னமும் சிதரம்பர இரகசியமாகவே இருக்கின்ற நிலையில், இன்று ஹிஷாவினியும் அந்தப் பட்டியலில் இணைந்துள்ளார்.

கொழும்பு உள்ளிட்ட நகரப்புறங்களில், மிகப்பெரிய சொகுச் வீடுகளில், வீட்டு உரிமையாளர்களின் அடிமைகளாக, அவர்கள் தரும் குறைந்த மாதாந்த சம்பளத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, அவர்கள் தருவதற்குக் கூட நேரமில்லாமல் பல ஹிஷாவினிகள் இன்றும் பணியாற்றிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றார்கள். பெற்றோரை பிரிந்து,

சகோதரர்களை, நண்பர்களை பிரிந்து பட்டாம் பூச்சியாப் சிறகடித்து பறக்க வேண்டிய வயதில், ஏதோ ஒரு அடுப்படியில் சமைத்துக்கொண்டும் அல்லது யாரோ உடுத்தி அழுக்காக்கிய உடைகளை கழுவிக்கொண்டு அல்லது ஒரு வீட்டை கூட்டி துடைத்துக்கொண்டிருக்கும் எத்தனை ஹிஷாவினிகளின் கதைகள் இன்னமும் வெளியேவராமல் உள்ளன என்பது எம்மில் எத்தனைப் பேருக்கு தெரியும், தெரிந்தாலும் அதுத் தொடர்பில் என்ன செய்திருக்கின்றோம்.

மலையகத்தில் சிறுமிகளை நகரப்புற பணக்காரர்களின் வீடுகளில் வேலைக்கு சேர்க்கும் கீழ்த்தரமான செயலை செய்து வரும் தரகர்களுக்கு தக்க பாடம் புகட்ட வேண்டும். இதுவே மலையகத்தில் செய்ய வேண்டிய முதல் காரியம். அவர்களின் ஆசை வாரத்தைகளுக்கு பெற்ற நோர் மயங்கிலிடக்கூடாது அதுத் தொடர்பிலான விழிப்புணர்வு செய்யபாடுகள் முன்னெடுக் கப்பட வேண்டும். வறுமை என்பது மலையகத்தைப் பொறுத்தவரையில் புதுமையான விடயமல்ல, ஆகவே அதனை காரணம் காட்டி பெற்றோர்களே தமது பிள்ளைகளை (சிறு வயதில்) வேலைக்கு அனுப்புவதை தடுக்க கடுமையான சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். ஒரு சில பெற்றோருக்கு வழங்கப்படும் தண்டனை ஏனையவர்களுக்கும் ஒரு பாடமாக அமையவேண்டும்.

ஐ.நா. சிறுவர் உரிமைகள் சாசனம் 18 வயதிற்குட்பட்ட அனைவரும் சிறுவர்கள் எனவும், உறுப்புரை 28 சிறுவர்களின் கல்வி உரிமையையும் விலியுறுத்துக்கின்ற போதிலும் இலங்கையில் 5 முதல் 14 வயதிற்குட்பட்ட சிறுவர்களுக்கு கட்டாயக் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டுமென தெரிவிக்கப்படுகின்ற போதிலும், சிறுவர்கள் வீட்டு வேலைகளுக்காக அடிமைகளைப்போல் அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றனர். இலங்கையில் சிறுவர்களை வேலைக்கு அமர்த்துவது குற்றச்செயல் என சட்டம் கூறுகிறது. அவ்வாறெனின் எத்தனை பேர் சிறுவர்களை வேலைக்கு அமர்த்திய குற்றச்சாட்டில் செய்யப்பட்டார்கள்? எத்தனைப் பேருக்கு தண்டனை பெற்றுக்கொடுக்கப்பட்டது? ஆகவே சட்டமும் தனது கடமையை சரியாக செய்யவில்லை என்பதே யதார்த்தம்.

அன்மைய சம்பவத்தை உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால், தனது வீட்டில் பணியாற்றிய சிறுமிக்கு 16 வயது என்பதை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ரிஷார்ட் பதியுதீனின் அறியாமல் இருக்க வாய்ப்பில்லை. ஒரு பொறுப்புள்ள மக்கள் பிரதிநிதியாக அவர் இந்த விடயத்தில் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன? ஒரு சிறுமியை வீட்டு வேலைக்கு அமர்த்துவது தவறு என அவருக்குத் தெரியாதா? அதனைவிட ரிஷார்ட் பதியுதீனினுக்கு பாதுகாப்பு வழங்கும் அதிகாரிகள் அந்த சிறுமியை ஒரு தடவையேனும் கண்டிருக்கமாட்டார்களா? இதுத் தவறு என எவருமே சுட்டிக்காட்டவில்லையா? அல்லது அவர்களும் கண்டும் காணாதுபோல் இருந்துவிட்டார்களா?

பண பலமும், அதிகார பலமும் இவ்வாறான சம்பவங்களை மிக இலகுவாக மூடிமறைத்துவிடும். கடந்த காலத்தில் இடம்பெற்ற எந்தவொரு சம்பவத்தி லும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கவில்லை. வெறுமனே விசாரணைகள், போலி வாக்குறுதிகளுட

அப்பு வடையை கடிக்க பார்க்க.. சுப்பு தன்ர துண்டைக் கேக்க.. அப்புவுக்கும் சுப்புவுக்கும் சண்டை வந்தது.. சண்டையில் அந்தவடை பிஞ்சு போனது.. ஒத்த வடை இப்பு ரெண்டு துண்டு.. சுப்பு வடையை பிரிச்செடுத்து தன்ர துண்டை தின்னப்போக.. அப்பு தன்ர பிரெண்டை வச்சு சுப்புவின் துண்டை பிடிந்கி எடுக்கிறான்.. அப்புவோடு

அந்த ஓட்டை வெளி நிப்ப மூன்று நூற்று

எம்மவரான பூவன் மாதீஸன் குழுவினரின் மற்றுமொரு புதிய படைப்பாக இலங்கையின் நீண்டதொரு அரசியலை கதையாக்க்கிறும் வடை பாடல் அண்மையில் வெளியாகியுள்ளது.

இலங்கைதீவை ஆட்சிசெய்த பிரித்தானியா 1948 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரம் என கூறிக்கொண்டு ஆட்சியையும் அதிகாரங்களையும் பெரும்பான்மையினரிடம் கையளித்துக்கொல்ல பின்னர்

நின்று சுப்புக்கு அடிச்சதால் பிரெண்டு இப்பு கொஞ்சம் கூலி கோட்டுக்குறான்.. அப்புவின் கையில் வடையை தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை... அப்புவின் வடையை நண்பன் பிசுக் தின்ன அந்த ஒத்தை வடை இப்பு மூன்று துண்டு...

இலங்கையின் பெரும் அரசியலை ஒரு ஒட்டை வடைக்குள் அற்புதமாக சொல்லி முடித்திருக்கிறது அண்மையில் வெளிவந்து தற்போது சமூக ஊடகங்களில் ஆட்சி செய்யும் எம்மவர் படைப்பான் 'வடை' பாடல்.

சிறுபான்மையினர் தமது உரிமைக்காக தற்போது வரை பெரும்பான்மையினரிடம் போராடும் நிலையே உள்ளது. இதற் கெல்லாம் காரணம் அந்த பாட்டி வடையை இருவருக்கும் சமமாக பிரித்துக்கொடுக்காமல் சென்றது தான்.

இந்த அரசியலை இவ்வாறு இலகுவில் சிறுவர்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் கூறலாம் என அனைவருக்கும் தெரிந்த பாட்டி வடை சுட்ட கதையில் சொல்லியிருக்கும் குழுவினரின் முயற்சி பாராட்டுதலுக்குரியது.

கதை பாடலுக்கு ஏற்றவகையில் இசையும் குரல் தெரிவும் பாடலை மீண்டும் மீண்டும் கேட்கக் தூண்டுகிறது. பாடலின் உள்ள ஆழமான கதையை காட்சில் மிகவும் நுணுக்கமாக கையாண்டிருப்பது பிரமிக்கவைக்கிறது. பாடல் ஆரம்பமானதும் பெரிய வன் - சிறியவன் அறிமுகத்தின் போது அவர்களின் கைகளில் கட்டப்பட்டிருக்கும் கயிற்றையே காட்சியாக்குகிறார்கள். அதிலேயே பெரியவன் என யாரையும் சிறியவன் என யாரையும் உருவகிக்கிறார்கள் என்பதை மிக நுணுக்கமாக காட்சிப்படுத்தியுள்ள குழுவினரின் சிந்தனை பாராட்டுதலுக்குரியது.

இந்த ஒட்டை வடையை நீங்களும் ஒருமுறை சாப்பிட்டுப்பாருங்கள். அதனால் புதைந்திருக்கும் ஆழமான அரசியலை நீங்களும் விழு(ள)ங்குவீர்கள்.

- சுகி

NALLUR
Saffmaa

ake
atering

+44 7411 535471

ஆலோகன்

‘பயங்கரவாதத்தை எதிர்த்த உலகப் போர்’, ‘ஆப்கானில் சுதந்திரத்தை மீட்பதற்கான போர்’ ‘நிரந்தர சமாதானத் தினை நிலைநாட்டுவதற்கான போர்’, ‘போதைவஸ்து ஒழிப்புக்கான போர்’ என்றொல்லாம் அமெரிக்கா உட்பட நேட்டோ நாடுகளால் மேம்பட்ட வகையில் சித்தரிக்கப்பட்டது ஆப்கானிஸ்தானில் கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக முன்னெடுக்கப்பட்ட போராட்டம்.

அத்தகைய போராட்டம், ‘அமெரிக்க படைவீரர்கள் 2500 பேர் உள்ளடங்கலாக ஆப்கானிஸ்தானை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டுள்ள 9,500 படைவீரர்கள் மேம்பட்ட முதலாம் திகதி முதல் படிப்படியாக விலக்கப்பட்டு செப்டம்பர் 11ஆம் திகதிக்குள் (அமெரிக்க இரட்டை கோடு ரத் தாக்குதலின் 20ஆம் ஆண்டு நிறைவு) அனைத்துப் படைகளும் முழுமையாக அகற்றப்படுவார்கள்’ என்ற அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜோ பைடனின் அறிவிப்பால், இலக்குகள் அடையப்படாது, நோக்கங்கள் நிறைவேற்றப்படாது, வெற்றிக்கொடிகள் நாட்டப்படாது படுதோல்வியுடன் நிறைவுக்கு வந்திருக்கின்றது.

2001 செப்டம்பர் 11இல் அமெரிக்காவின் உலக வர்த்தக மையம் மற்றும் பெண்டகன் ஆகியவை அல்குவைய்தா பயங்கரவாதிகளால் தாக்கப்பட்டதை முகாந்திரமாகக் கொண்டு அப்போதைய அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜோர்ஜ் டபின்யூ புஷ் பயங்கரவாதிகளின் கேந்திர ஸ்தானமாக ஆப்கானிஸ்தானை குறிப்பிட்டு அதன் மீது போர் பிரகடனம் செய்தார். அமெரிக்காவின் மூன்று ஜனாதிபதிகளின் நிருவாகத்தில் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்ற போராட்டத்தினை, அமெரிக்க வரலாற்றின் நீண்ட போரை முடிவுக்கு கொண்டுவந்துள்ளதாக தற்போதைய ஜனாதிபதி ஜோ பைடன் பெருமையுடன் கூறுகின்றார். இதற்கு அமெரிக்காவின் சுகபாடிகளாக நேட்டோ நாடுகளும் வரவேற்பினை அளிக்கின்றன.

படைவிலக்கை ஜனநாயகத்தின் உச்ச செயற்பாடாக’ ஜோ பைடனும், அவரது நிருவாகத்தினரும், நேட்டோ சுகபாடி களும் வெளிப்படுத்தினாலும் தாம் தொடுத் தபோர் படுதோல்விடைந்துள்ளது என்பதை அத்தரப்புக்கள் உணர்ந்து கொண்டு தமது படைகளை விலக்குவதற்கு தீர்மானம் எடுத்துள்ளமைக்கு போரில் பங்கேற்ற அமெரிக்கா உள்ளிட்டவற்றின் உள்நாட்டில் கட்டுமீறிச் செல்லும் செலவீனங்களால் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார தளம்பல் நிலைமையே அடிப்படையில் காரணமாகின்றது.

ஆப்கானிஸ்தானில் கடந்த 20 ஆண்டு களாக தொடரப்பட்ட போராட்டத்தினால் அமெரிக்காவுக்கு 2 ட்ரில்லியன் டெலார்கள் செலவீனம் ஏற்பட்டுள்ளது. அத்துடன் 2,500க்கும் மேற்பட்ட படைவீரர்களையும் இழந்துள்ளது. இதனைவிடவும் அமெரிக்காவில் மேற்கொள் எப்பட்ட கருத்துக் கணிப்பொன்றில் 57 சதவீத அமெரிக்க மக்கள் ஆப்கானில் அமெரிக்கா பங்கேற்று முன்னெடுக்கும் போராட்டத்தினை எதிர்ப்பதாக கூறுகின்றனர். ஆகவே தற்போது அமெரிக்காவு பொருளாதார ஸ்திரதன்மையை பேணுவதில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் போரைத் தொடர்ந்தால் உள்நாட்டில் நிலைமைகள் மேலும் மோசம டையலாம் என்ற நிலைமையே இருக்கின்றது.

இதன்காரணமாகவே, கடந்த ஆட்சியில் இருந்த ஜனாதிபதி டொனால்ட் ட்ரம்ப் ஆப்கானில் படைகளை விலகுவது பற்றி நேட்டோ பங்காளிகளுடன் ஆலோகணக்களை நடத்தினார். இருப்பினும்,

ஆப்கானிஸ்தானில் தமது ‘பிடி’ தொடர்ந்தும் இருக்க வேண்டும் அவர் விரும்பியிருந்தார். இதன் காரணமாக, ஆப்கானிஸ்தானில் தற்போதைய நிலையில் வலுவான நிலையில் இருக்கும் தலிபான்களுடன் பேச்சுக்களை நடத்துவதற்கு படியிறங்கினார் ட்ரம்ப்.

ட்ரம்பின் முயற்சி வெற்றியளிக்கவே கடந்த 2019 ஆம் ஆண்டு பெற்றவரில் டோஹாவில் தலிபான்களை அழைத்து அமெரிக்கா பேச்சு நடத்தியது. அந்த பேச்சுவார்த்தைகளில் முன்னேற்றம் ஏற்படவும், ஆப்கானிலிருந்து படைகளை விலக்குவதென்று உத்தியோக பூர்வமாக அமெரிக்கா அறிவிப்பை விடுத்தோடு தலிபான்களுடன் ஒப்பந்தத்தினையும் செய்தது. அந்த ஒப்பந்தம்

அரசாங்கமொன்றை நிறுவியிருந்தார்கள். தமக்கு சார்பான் அரசாங்கம் ஆட்சியில் உள்ளது என்ற நம்பிக்கையில் அவர்கள் வெளியேறிய போது, முஜாகுதீன்கள் இருக்கும் தலிபான்களுடன் பேச்சுக்களை கொண்டார்கள் 1992இல் நஜிபுல்லா, காபூலில் உள்ள ஐ.நா. வளாகத்துக்குள் தஞ்சமடைந்திருந்தார்.

இவ்வாறு இருக்க, ஆப்கானை அமெரிக்கா உள்ளிட்ட நேட்டோ படைகள் ஆக்கிரமித்திருந்தபோது 2004, 2009இல் நடத்தப்பட்ட தேர்தல்களில் தமது விசுவாசியான ஹமீட் கர்சாயை ஆட்சியில் அமர்த்தி அழகுபார்த்தது அமெரிக்கா. அதன் பின்னர், 2014, 2019 ஆகிய தேர்தல்களில் கர்சாய் அளவிற்கு விசுவாசமாக

வற்றின் எல்லையாக இருக்கம் ஜின்ஜியாங்கில் உள்ள உய்குர் மூஸ்லிம்களுக்கு எதிராக சீனா கொண்டிருக்கும் அடக்குமுறைகள் பற்றியும் தலிபான்கள் கரிசனை கொள்ளப்போவதில்லை என்பதற்கான சமிக்ஞையையும் வெளியிட்டுள்ளனர்.

ஆகவே தலிபான்கள் சீனாவுக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டை எடுக்கப்போவதில்லை என்பது தெளிவாகின்றது. அதேநேரம் தலிபான்களின் இந்த முடிவானது சீனாவின் கனவத்திட்டமான பாட்டி மற்றும் பாதை முன்முயற்சியை மத்திய ஆசியாவிலிருந்து ஐரோப்பாவிற்கு இணைப்பதற்காவுள்ள ஜின்ஜியாங் பகுதியில் எவ்விதமான குழப்பங்களும் ஏற்படாதிருப்பதை உறுதி செய்கின்றது. ஆகவே தலிபான்களுக்கு

அரிமரிக்க யெடவிலகலால் நூப்காலில் இதாடரப்பிழயாகு நூரைந்திர் பந்றறங்கள்

கைச்சாத்தனபோதே ஆப்கானிஸ்தான் நிச்சயமாக தலிபான்களின் பிடியில் செல்லும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

இந்த நிலையில், அமெரிக்கா தனது படைகளை படிப்படியாக விலக்க ஆரம்பித்து. எனினும் மிக அன்மையில் பக்ராம் விமானப்படைத் தளத்தில் நிலைகொண்டிருந்த அமெரிக்கப் படையினர் அங்கிருந்த ஆப்கானிஸ்தான் படையினருக்குக் கூட, அறிவிக்காது அதிகாலை 3 மணியளவில் திடீரென வெளியேறிச் சென்று விட்டனர்.

இதனால், கந்தகார், குண்டுஸ், ஹெலமந்த், பக்லான் ஆகிய பகுதிகளை கைப்பற்றுவதற்கு முயற்சித்து வந்த தலிபான்கள் கடகடதென முன்னேற ஆரம்பித்தனர். ஈரான், தஜிகில்தான் எல்லைப் பகுதிகள் பாகிஸ்தான் எல்லையில் உள்ள சோதனைச் சாவடி உள்ளிட்ட பல பகுதிகளை கைப்பற்றி தமது கொடிகளை ஏற்ற வருகின்றார்கள்.

1979இல் ஆப்கானை ஆக்கிரமித்து கிட்டத்தட்ட 9 ஆண்டுகளாக அங்கு நிலைகொண்டிருந்த சோவியத் யூனியன் படைகள், 1986இல் நஜிபுல்லா தலைமையில்

இல்லாது விட்டாலும் தமக்கு எதிரான நிலைப்பாடுகளை எடுக்காத அஷ்ரப் கானியை ஆட்சியில் அமரவைத்தது அமெரிக்கா. தற்போதும் அவரே பதவி யில் இருக்கின்றார். ஆனால் இவருடைய தலைமையிலான அரசாங்கமும், படைகளும் அமெரிக்கப் படைகள் முற்றாக விலக்கியை அடுத்து தலிபான்களுக்கு எதிராக எவ்வளவு நாட்களுக்கு தாக்கு பிடிக்கும் என்பது கேள்விக்குறியாகியுள்ளது.

தற்போதைய நிலையில் தலிபான்களின் முன்னகர்வுகளின் வேகத்தைப் பார்க்கின்ற போது அடுத்துவரும் மூன்று நான்கு மாதங்களுக்கள் ஆப்கானிஸ்தானை முழுமையாக கைப்பற்றிவிடும் நிலைமைகள் தான் காணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவ்வாறு தலிபான்கள் ஆப்கானிஸ்தானை கைப்பற்றிவான் அமெரிக்காவுடன் செய்து கொண்ட ஒப்பத்தந்திற்கு அமைய செயற்படுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கவே முடியாது.

ஏனென்றால், தற்போதே தலிபான்கள், ‘சீனா’ தமது நட்பு நாடு என்று பகிரங்க மாக அறிவித்துவிட்டார்கள். அதேநேரம் ஆப்கானிஸ்தான், சீனா, பாகிஸ்தான் ஆகிய

வெளியில் வரப்படாத தினப்படுகொணலயின் 2 லன்மைப்பதிவுகள், ஈரம் நன்னக்ஞம் தினமக்ஞடனான நினைவுப்பதிவுதொடர்...

கிழக்கின் மைந்தன்

(குந்த மாத தொடர்ச்சி..)

அதன் பின்னர் கல்முனை இராணுவ முகாமில் இருந்தும் கல்முனை பொலிஸ் நிலையத்தில் இருந்தும் முன்னேற முயற்சித்த இராணுவத்தினரை விடுதலைப்புவிள்ளப்பலமுறை எச்சரித்தும் நிதானத்தை கடைப்பிடித்துக்கமாறு அப்போதைய அம்பாறை மாவட்ட அரசியல் துறைப்பொறுப்பாளர் மேஜூர் கஸ்ரோ அவர்களால் எச்சரிக்கப்பட்டும் படையினர் முகாமில் இருந்து நடவடிக்கைகளுக்காக முன்னகர முயற்சித்தபோது கல்முனை இராணுவ முகாம் மற்றும் இராணுவத்தினருக்கு உதவிக்கு விரைந்துவர எத்தனித்த கல்முனை பொலிஸ் நிலையம் என்பன 11ஆம் திங்கி நன்பகல் 12 மணியளவில் விடுதலைப்புவிள்ளால் முற்றுகையிடப்பட்டது.

இதில் கல்முனை மாநகர பொலிசாரை விடுதலைப்புவிள்ள சரணடையுமாறு எச்சரிக்கப்பட்டபோது அவர்கள் பிற்பகல் நான்குமணிவரை சரணடைவதற்கான அவகாசம் கோரி இருந்தனர். காவல் நிலைய பொறுப்பதிகாரி அவர்களுக்கும் அம்பாறை மாவட்ட அரசியல் துறைப்பொறுப்பாளர் மேஜூர் கஸ்ரோ அவர்களுக்கும் மூன்று தடவைகளில் சரணடைதலுக்கான பேச்கவார்த்தை கள் இடம் பெற்றன. ஆனால் பொலிசார் பேச்கவாரத்தைகளுக்கான நேரத்தை நீடிக்கச்செய்து கொண்டு காப்பரண்களில் ஆயுதங்களை குவித்து முடித்தபின் “நாங்கள் சண்டைக்குத்தயார்”என கூறிக்கொண்டு துப்பாக்கிப்பிரயோகத்தில் ஈடுபட்டதன் விளைவாக கல்முனை பொலிஸ் நிலையம் விடுதலைப்புவிள்ளால் யூன் 11ஆம் நாளன்றே முற்றாக தாக்கியுமிக்கப்பட்டது. அதே நேரத்தில் யூன் மாதம் 13ஆம் நாள் கல்முனை வாடி விட்டு இராணுவ முகாமும் விடுதலைப்புவிள்ளின் வசம் வீழ்ந்தது.

கல்முனை வாடி விட்டு இராணுவ முகாமிற்கு உதவிக்கு வந்த விமான்பாடை விமானங்களும் கடற்படை கலங்களும் விடுதலைப்புவிள்ளால் துரத்தியடிக்கப்பட்டது. அதன்பின் 13ஆம் நாள் இரவு கடற்கரையோரமாய் இரகசியமாக வந்த இராணுவ படகுகளில் சிங்களப்படைகள் இரவோடு இரவாக தபிச்செல்ல ஆக்கிரமிப்பு மன நிலை கொண்ட சிங்கள கொலைப் படை “கொலகொட்டி”எனும் குறியீட்டுப்பெயர் கொண்ட சிங்கள காடையரக்களைக் கொண்ட கொலைப்படையனியினரை மத்திய முகாம் பகுதியில் இருந்து ஒரு பற்றாலியன் படையினரையும் அம்பாறையில் இருந்து ஒரு பற்றாலியன் படையினரையும் கல்முனை நிலையம் வந்தடைந்தனர். இவ்வாறு வந்தடைந்தவர்கள், வரும் வழி எங்கும் கிராமம் கிராமமாக வகை

தொகை இன்றி இனப்படுகொலை பேயாட்டம் போட்டபடியே பயணித்தனர். இதில் மத்தியமுகாம் வைத்திய சாலைக்கு முன்பாக நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட அப்பாவித்தமிழர்கள் எரித்துக்கொல்லப்பட்டிருந்தனர். கவாக்கடைச் சந்தியில் அமைந்துள்ள “சின்னப்பிள்ளை கடையடி” பிள்ளையார் கோவில் பிரகாரத்தில் வைத்து பலநூற்றுக்கணக்கான ஆண்கள், பெண்கள், யுவதிகள் உயிருடன் எரித்து படுகொலை செய்யப்பட்டனர். மத்திய முகாம் முதலாம், இரண்டாம் பிரிவுக்கிராமங்களில் வீடுவீடாக சென்ற படையினர் குழந்தைகள் சிறுவர்கள் இளையோர் முதியோரன் அழைத்துவந்து தனர் மில் முகம் புதைக்க கிடத்திவிட்டு அனைவரையும் கட்டுக்கொள்ளினர். இதில் தருமர் எனப்படும் கிராமவாசியின் குடும்பம் அவரது மகள் சாந்தி, சாந்தியின் கணவன் குடும்பமாக கொல்லப்பட்டபோது சாந்தியின் ஆறுமாத பாலகன் இரத்த வெள்ளத்தில் மயங்கி கிடந்து அதிவூடுவசமாக உயிர்பிழைத்து இருந்தான். சாந்தியைப்போன்ற பல பெண்கள் பாவியல் வன்கொடுமைகளுக்கும் சித்திரவுதைகளுக்கும் உட்பட்ட பிண்ணரேகூட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்.

இருப்பினும் விடுதலைப்புவிள்ளின் தாக்குதல் உக்கிரத்தை அறிந்திருந்த சிங்களப்படையினர் மிகவும் மெதுவாகவே கல்முனையை வந்தடைந்தனர். அம்பாறை மத்தியில் இருந்து புறப்பட்ட கொலை வெறிப்படையினர் வீரமுனை, காரைதீவு, மாளிகைக்காடு வழியாக கல்முனை நகரத்தை வந்தடைந்தனர். அவர்கள் நகர்ந்துவந்த கிராமங்கள் முழுவதிலும் தங்கியிருந்த அப்பாவித்தமிழ் பொதுமக்களை கட்டும் வெட்டியும் கொலை செய்தபடியே வந்துகொண்டிருந்தனர். சம்மாந்துறை தமிழ் கிராமத்துள் ஊடுருவிய படையினர் அக்கிராமத்தை சுற்றிவளர்த்து அங்கு தங்கியிருந்த அப்பாவிப் பொதுமக்களை சம்மாந்துறை காளி கோயில்வளாகத்திற்குள் கொண்டுவந்து அனைவரையும் கட்டும், வெட்டியும் குற்றுயிராக இருக்கும் போதே எரித்துக்கொள்ளினர். காரை தீவு, சம்மாந்துறை, நிந்தவூர் பகுதியில் இருந்து பாதுகாப்புக்காக கடற்கரை ஓரமாக நீலாவணை, கல்லாறு, கோட்டைக்கல்லாறு பகுதிகளை நோக்கி கடற்கரை ஓரமாக தப்பித்துச்சென்ற இளைஞர்களை மாளிகைக்காடு, சாய்ந்த மருது, கலமுனைக்குடி கடற்கரை களில் வளிமறித்த மூலிலும் காடையரக்கள் நூற்று ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட அப்பாவி இளைஞர்களை சிங்களக்காடையை களின் உதவியோடு கழுத்து துண்டிக்கப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டபின் கடலில் விசியெறிந்தனர். இதில் அங்கொண்டும் இங்கொண்டுமாக கரையொதுக்கிய முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட தலையற்று உடல்களை பாண்டிருப்புக்கல்முனை கடற்கரையோரத் திலேயே புதைக்கப்பட்டதாக கிராமவாசிகள் கூறியிவிடயங்கள் இந்தத் தொடரில் சேர்க்கப்படுகின்றது.

(தொடராக)

கூறப்பட்ட கண்ணீர்க்கதை பின்வருமாறு அமைகின்றது. “எனக்கு ஜூந்து பிள்ளைகள். எனது பக்கத்துவீட்டுக்காரருக்கு நான்குபிள்ளைகள். நான் சிங்கள இனவெறிக்காடையைர் களால் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திற்கு உட்பட்ட நிலையிலும் காலில்பாரிய காயம் ஏற்பட்டிருந்தது. அதனால் எனக்கு ஏற்பட்ட கூடுதலான இரத்தப்போக்கு காரணமாக நான் மயங்கிவிட்டேன். அப்போது படையினர் என்னை இறந்துவிட்டதாக என்னி உயிருடன் விட்டுவிட்டுச்சென்று விட்டனர். என்னைத்தவிர எனது குடும்பத்தில் எவரும் இல்லை. எனது ஜூந்து பிள்ளைகளையும் சிங்களப் படை கொன்று குவித்துவிட்டது. எனது நிலை மையே எனது பக்கத்துவீட்டாருக்கும் நேர்ந்தது” எனதெரிவிக்கின்றார். யூன் மாதம் 15ஆம் நாள் நற்பிடிடிமுனை, கிராமத்தை வந்தடைந்த படையினர் நற்பிடிடிமுனை கிராமத்தில் வீட்டில் தங்கியிருந்தவர்களை மாடுகளை சாய்ப்பதுபோல் கொண்டுவந்து நற்பிடிடிமுனை மின்சாரசபைக்கட்டட வளாகத்தில் வைத்து அவர்களது சித்திரவுதைகளையும் பாவியல் வன்புணர்வுகளையும் நிறைவு செய்தபின்னர் நூற்றுக்குமேற்பட்டவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இதில் தன்கணவரை கண்முன்னாலேயே காவுகொடுத்த திருமதி டிஸ்கோ சாந்தி அவர்களின் கண்ணீர்க்கதை வேறுவிதமாக அமைகின்றது. அவர் போன்றவர்களின் உள்ளக்குழல்கள் தொடரந்தும் பதியப்படும் (தொடராக)

Hotel

MILANO WINDSOR

**FAMILY ROOM | A/C & NON A/C DELUXE ROOM
FAST FOOD AVAILABLE | PARTY ARRANGEMENT**

No.36
Windsor Avenue
Dehiwala
Sri Lanka

Contact us 077 210 1042, 011 271 3684

Available

info.milanohotel@gmail.com

f Hotel Milano Windsor

www.hotelmilano.lk